

at sætte en Forberedelsesklasse i Forbindelse med de lærde Skoler. Det vil kunne gøres uden Udgift for Skolevesenet, thi det kan forudses, at denne Klasse vil blive meget vel besøgt, og gjør man det, vil ogsaa det Maal naas, som har været Ojenstand for omhyggelig Overveielse i de senere Aar, og som i høi Grad tiltaler Mange og ogsaa mig, det Maal nemlig, at tilveiebringe en Forbindelse mellem Borger- og Almueskolen og den lærde Skole. Saaledes som den lærde Skole er nu med sine 6 Klasser, kan en saadan Forbindelse ikke tilveiebringes, fordi man ikke kan forberede Disciplen i Borger- og Almueskolen saaledes, at han i sit tolvte Aar kan træde ind i den lærde Skole og fyldestgjøre de Krav, der maa stilles af dem, uden at man derved præjudicerer det særlige Formaal, som Borger- og Almueskolen maa stille sig. Det vil altsaa være Ting, som maa undergives en moden Overveielse, og jeg skal gjøre Mit til, at det kan ske. — Der foreligger endnu et Vindringsforslag, som den ærede Forslagsstiller endnu ikke har motiveret, men som jeg, da jeg nu har Ordet, ikke kan undlade at udtale mig om, nemlig Forslaget under Nr. 33, som gaar ud paa, at i den Udgiftskonto under Universitetet, hvor Examen omhandles, skulle Ordene „faste Censorer eller“ udgaa, saa at man dermed indførte Examenkommissioner ved Universitetet. Jeg har tidligere haft Læilighed til at sige, at det er min bestemte Overbevisning, at vi ikke have Kræfter til at indføre Examenkommissioner ved Universitetet, og Følgen af Vedtagelsen af dette Vindringsforslag vilde derfor kun være den, at vi vendte tilbage til den tidligere Ordning i dette Forhold, da Professorerne examinerede alene uden Tilstedeværelse af Censorer. Jeg vil derfor bestemt fraråde dette Vindringsforslag. — Jeg maa gjøre en Undskyldning for, at jeg glemte at omtale et Punkt, der staar i Forbindelse med Skolerne, og som blev fremhævet af den ærede Ordfører, og derfor skal jeg nu igjen for et Dieblit tillade mig at komme tilbage til disse. Den ærede Ordfører udtalte nemlig, at efter hans Skjøn var den gamle Skoleordning langt at foretrække for den nyværende. Ja, det er jo en smut Opreisning, den gamle Skoleordning, som man i sin Tid var meget misfornøjet med, har faaet, men jeg kan dog ikke lade dette gaa hen, uden at omtale, hvad der i et væsentligt Punkt var Grunden til, at man fravog den gamle Skoleordning og gik over til en ny. Det var jo nemlig den Betragtning, at de klassiske Sprog, paa hvilke fra Fortiden Undervisningen i væsentlig Grad var bygget, i den nyere Tid mere og mere tabte deres Betydning ved Siden af den Betdning, som de nyere Sprog fik, og at der for Skolerne blev en Nødvendighed for at tage Hensyn til mange Krav i Livet, navnlig de mathematiske og naturvidenskabelige Fags, vokende Betydning, som Skolen tidligere væsentlig eller ganske havde overset. Denne

Betragtning førte da til den Lante at muliggjøre to Retninger dels hver for sig ved enkelte Skoler, dels begge Retninger ved samme Skole. Jeg kan ikke negte, at det for mig var den naturlige Maade i hvert Fald, at gjøre Forsøg derpaa. Det er ogsaa min Overbevisning, at det Forsøg, der her er gjort, ikke er uden Frugt. Jeg kan derfor ikke indrømme, at Sagen skulde være saa ganske mislykket, som den ærede Ordfører synes at mene. — Der er et Par Punkter, som omtales i Betænkningen og som den ærede Ordfører doelede ved, og dem skal jeg ogsaa omtale, men ganske kort. Hvad for det Første Oldtidsmindernes Freddning angaar, har jeg, efter at jeg har konfikeret med det ærede Finantsudvalg, derom tilskrevet Kammerherre Worsaae, som jeg er overbevist om med Fornielse vil tage Sagen i sin Haand. — Hvad Spørgsmaalet om de 4 Gange 140 Kr. angaar, er jeg ikke i Dieblittet istand til at se, hvorledes Sammenhængen dermed er, men den skal blive nærmere undersøgt.

Ordføreren (Holstein-Ledeborg): Jeg beder kun om Ordet strax, fordi jeg ikke ønsker, at der skal være nogen Tredighed tilføede mellem den høitærede Minister og mig. Jeg har for lidt tiden udtalt, at Betingelsen for, at vi kunde anbefale nu igjen, at optage de 50,000 Kr. paa Finantsloven, var den, at der fra Ministerens Side gaves bestemt Tilfagn om Reformer paa det høiere Undervisningsvæsens Omraade, og det har jeg ikke hørt i det, der høitærede Minister har sagt. Den høitærede Minister omtalte sine Lovl med Hensyn til den latinske Stil og sin Enighed i Tanken om at indføre Examenkommissioner, men derved er det blevet. Der er fra hans Side kun givet et Tilfagn om at ville tage dette Spørgsmaal, i Forbindelse med andre, under moden Overveielse, men det er aabenbart ikke nok for os, forekommer det mig til at stemme for disse 50,000 Kroners Gjenoptagelse med alle de Konsekvenser, som følge deraf. Jeg havde efter hans tidligere Stilling til denne Sag ventet, at han havde givet et Tilfagn om at fremme de to Reformers Gjennemførelse: Afkaffelsen af latinsk Stil og Indførelsen af en fælles Examenkommission. De andre Spørgsmaal, den høitærede Minister har berørt i Forbindelse dermed, nemlig Indførelsen af fransk Stil ved begge Arter af Afgangsexamen og i de forberedende Klasser, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg tror ikke, det vil finde Tilslutning, men jeg kan ikke vide det bestemt. Det maa jo afgjøres, naar den Tid kommer. Jeg gjentager altsaa mit Spørgsmaal til den høitærede Minister, om han vil gjøre Skridt i denne Retning og ikke blot tage disse to Reformers, jeg har spurgt om, under Overveielse, men virkelig tage deres Gjennemførelse i sin Haand.